

Panfluitspelers oefenen samen in Heerlen. Die kans krijgen ze niet vaak.

foto Harry Heuts

‘Mijn burens vragen nu juist of ik wat harder wil spelen’

In Heerlen vond zaterdag een panfluitdag plaats. Een van de schaarse momenten voor de fluitisten om samen te kunnen spelen.

door **Theo Sniekers**

Als je graag in een wat groter gezelschap als een fanfare of harmonie musiceert, moet je niet voor de panfluit kiezen. „Het is geen standaard instrument voor orkesten”, weet Maarten Sonnenschein (25). Sonnenschein, de panfluit-docent van de muziekschool in Heerlen, is een van de organisatoren van de panfluitdag in het Glaspaleis.

Pakweg twintig liefhebbers van dit muziekinstrument zijn op het evenement afgekomen, en daar is de organisatie blij mee. Landelijk zullen circa 3.000 mensen de panfluit ter hand nemen, schat de Nederlandse Panfluit Vereniging, in het

zuiden wat minder dan in het midden van het land. Sonnenschein heeft negen leerlingen. Het oudste exemplaar - uit 24 voor Christus - werd gevonden bij de Zwarte Zee in Rusland. In vroeger tijden werd de panfluit vooral door herders bespeeld. Het is niet eenvoudig om een groep een goed geluid te laten produceren, verklaart Sonnenschein. Het is om verschillende redenen lastig dezelfde toonhoogte te vinden. Zo wordt het instrument gestemd met bijenwas, en als dat niet bij elke panfluit op dezelfde manier gebeurt, is het resultaat allesbehalve fraai. Daar is bij het gelegenheidsconcert van zaterdag gelukkig geen sprake van. Joanne Weerheim (12) uit Zevenhuizen en Nicole van der Eijk (13) uit Waddinxveen zijn uit Zuid-Holland naar Zuid-Limburg afgereisd om mee te kunnen spelen. „Het is spannend, met verschillende stemmen ben je zo de weg kwijt”, zegt Nicole. Zij speelt al 3,5 jaar panfluit nadat zij naar een concert in een kerk had geluisterd. „Je weet nooit of het lukt, maar het

gaat gelukkig goed.”

Joanne zocht op internet naar een instrument. Twee jaar geleden viel ze daarbij voor de panfluit. „Het is een mooi geluid, heeft iets mystieks.”

Pieter Kubben (30) uit Maastricht speelde tussen zijn zesde en zestiende trompetbûgel bij de fanfare. „Toen was de lol er wel een beetje af. Na mijn studietijd heb ik eerst een tijdje niets gedaan. Een tijd terug wilde ik toch weer wat gaan doen. Eerst koos ik voor de saxofoon. Maar ik woon in een appartementencomplex, dus binnen de kortste keren stond een buurman voor de deur.” Kubben stapte daarom over op de panfluit en heeft sinds september 2008 les.

„Het motiveert om in een groep te spelen zoals vandaag. Het gaat goed. Mijn burens zijn nu ook tevreden. Ik krijg nu het verzoek om wat harder te spelen. Iemand ging zelfs in de badkamer staan om de muziek beter te horen.”

Zie ook het filmpje op www.limburger.nl